

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zastosowanie skutków prawnych, o których mowa w art. 71 ust. 2 rozporządzenia nr 817/2004, do wsparcia agrośrodowiskowego, które zostało przyznane dla pierwotnie zadeklarowanej części powierzchni, w odniesieniu do której spełniane były w okresie pięciu lat przesłanki jego otrzymania, jest zgodne z celem rozporządzeń nr 1257/99 ⁽¹⁾ i 817/2004 ⁽²⁾ oraz z zasadą proporcjonalności?
- 2) Czy art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z jej art. 52 należy interpretować w ten sposób, że zgodne z nimi jest odesłanie do stosowania skutków prawnych do pomocy agrośrodowiskowej wymienionej w art. 71 ust. 2 rozporządzenia nr 817/2004 i przyznanej dla części powierzchni, w odniesieniu do której w trakcie pięciu lat spełniane były przesłanki jej otrzymania?
- 3) Czy art. 52 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że zezwala on na odejście od stosowania skutków prawnych, które zarówno w rozporządzeniu jak i w przepisach przyjętych przez państwo członkowskie na podstawie tego rozporządzenia są imperatywne, jeżeli w konkretnym przypadku zachodzą okoliczności specjalne, z których wynika, że odnośne ograniczenie można uznać za nieproporcjonalne?
- 4) Czy z uwagi na cel rozporządzeń nr 1257/99 i 817/2004 oraz z uwagi na granice tych przepisów w ramach swobody działania przyznanej państwom członkowskim należy dopuścić, aby sąd rozpoznający sprawę co do istoty nie zastosował w pełnym zakresie art. 84 dekretu Rady Ministrów nr 295 z dnia 23 marca 2010 r. „Zasady przyznawania, zarządzania i kontroli wsparcia od państwa i Unii Europejskiej dla rozwoju rolnictwa, przeznaczonego dla polepszenia pejzażu rolniczego i naturalnego”, który to przepis dotyczy zwrotu pomocy, w przypadku, gdy jego zastosowanie w konkretnych okolicznościach mogłoby być sprzeczne z zasadą proporcjonalności, zgodnie z interpretacją tej zasady w systemie prawnym państwa członkowskiego?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) oraz zmieniające i uchylające niektóre rozporządzenia (Dz.U. L 160, s. 80).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 817/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) (Dz.U. L 153, s. 30).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Harju Maakohus (Estonia)
w dniu 10 czerwca 2015 r. – Irina Nikolajeva/OÜ Multi Protect**

(Sprawa C-280/15)

(2015/C 262/15)

Język postępowania: estoński

Sąd odsyłający

Harju Maakohus

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Irina Nikolajeva

Strona pozwana: OÜ Multi Protect

Pytania prejudycjalne

Trybunałowi zostają przedłożone poniższe pytania prejudycjalne w przedmiocie wykładni rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾ z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (wersja ujednolicona):

- 1) Czy sąd wspólnotowych znaków towarowych powinien wydać decyzję przewidzianą w art. 102 ust. 1 [rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego] także wtedy, gdy powód nie wnosi o to w swoich roszczeniach i strony nie twierdzą, że pozwany naruszył wspólnotowy znak towarowy lub że z jego strony istnieje groźba naruszenia wspólnotowego znaku towarowego po określonym dniu w przeszłości, czy też niewysunięcie takiego roszczenia lub niepowołanie się na taką okoliczność stanowi „szczególny powód” w rozumieniu zdania pierwszego tego przepisu?

- 2) Czy art. 9 ust. 3 [rozporządzenia (WE) nr 207/2009] należy interpretować w ten sposób, że właściciel znaku towarowego może dochodzić od osoby trzeciej w przypadku używania przez nią oznaczenia identycznego z jego znakiem towarowym w okresie od momentu opublikowania zgłoszenia znaku towarowego do momentu opublikowania rejestracji znaku jedynie odpowiedniego odszkodowania na podstawie art. 9 ust. 3 zdanie drugie, ale nie odszkodowania z tytułu poniesionej szkody i za zwyczajową wartość tego, co zostało uzyskane w drodze naruszenia, oraz że za okres do momentu opublikowania zgłoszenia znaku towarowego także nie przysługuje prawo do odpowiedniego odszkodowania?
- 3) Jakie rodzaje kosztów i innych kompensat obejmuje odpowiednie odszkodowanie na podstawie art. 9 ust. 3 zdanie drugie i czy może ono między innymi obejmować – i na jakich warunkach – naprawienie szkody niemajątkowej właściciela znaku towarowego?

⁽¹⁾ Dz.U. L 78, s. 1.